U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **E. P.**, zastoupená JUDr. Markétou Malaskovou, advokátkou se sídlem Krapkova 38, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14. 12. 2010, č. j. KUOK 120121/2010, sp. zn. KÚOK/ 112197/2010/OSV-SP/7204, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 30. 5. 2012, č. j. 73 Ad 1/2011 – 43,

t a k t o :

I. Podání ze dne 15. 7. 2012 **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním učiněným prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 15. 7. 2012 se matka žalobkyně, M. P., nar. X, bytem L. M. 14, N. (sama sebe označila v předmětném podání za osobu dotčenou, v dalším textu bude jmenována jako M. P.) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku krajského soudu ze dne 30. 5. 2012, č. j. 73 Ad 1/2011 – 43 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14. 12. 2010, č. j. KUOK 120121/2010, sp. zn. KÚOK/112197/2010/OSV-SP/7204 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Nejvyšší správní soud předmětné podání vyhodnotil podle obsahu jako kasační stížnost a zaslal M. P. přípis ze dne 10. 8. 2012, v němž byla poučena o složení senátu a o tom, že může podat námitku podjatosti.

Jmenovaná na to reagovala přípisem ze dne 30. 8. 2012 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 8. 2012, v němž uvedla, že v uvedené věci kasační stížnost nepodávala. Její podání má být chápáno jako veřejný projev nedůvěry ve spravedlivé, nestranné a odborné jednání a rozhodování Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, konkrétně soudkyně JUDr. Martiny Radkové Toto podání tedy směřuje k zahájení kárného řízení proti shora jmenované soudkyni, která její dceru (žalobkyni)

nechala v rozporu se zákonem o pomoci v hmotné nouzi ve stavu hmotné nouze.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 30. 8. 2012 k podání ze dne 15. 7. 2012 uvedl, že ve smyslu § 105 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), není matka stěžovatelky, M. P., která podání s obsahem kasační stížnosti podala, účastníkem řízení a nebyla ani účastníkem původního řízení. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost v celém rozsahu odmítl jako nedůvodnou.

Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl žalobkyni doručen dne 26. 6. 2012, a to do datové schránky JUDr. Markéty Malaskové, advokátky, která byla žalobkyni ustanovena jako zástupkyně usnesením krajského soudu ze dne 21. 2. 2011, č. j. 73 Ad 1/2011 - 9.

Nejvyšší správní soud přesto, že podání M. P. ze dne 15. 7.2012 splňovalo obsahové náležitosti kasační stížnosti, vzhledem k jejímu výslovnému vyjádření ze dne 30. 8. 2012, v návaznosti na poučení soudu, že v uvedené věci kasační stížnost nepodávala, vyhodnotil jako jiné podání, které však ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nesplňuje podmínky návrhu, o němž by bylo možno jednat. Proto je musel podle uvedeného ustanovení s. ř. s. odmítnout.

K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že i kdyby setrval na původním hodnocení předmětného podání jako kasační stížnosti, musel by ji taktéž odmítnout.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Nejvyšší správní soud považuje za prokázané, že napadený rozsudek byl žalobkyni doručen v úterý dne 26. 6. 2012. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve středu dne 27. 6. 2012 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý 10. 7. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě úterý 26. 6. 2012 bylo dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku). M. P. podala předmětné podání ze dne 15. 7. 2012 k poštovní přepravě dne 16. 7. 2012, tedy po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k podání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud by proto toto podání jako kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud dále podotýká, že podle § 102 s. ř. s. může kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví podat pouze účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, nebo osoba na tomto řízení zúčastněná. Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, pokud byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Toto ustanovení se na základě § 120 s. ř. s. přiměřeně použije i na

řízení o kasační stížnosti. M. P., matka žalobkyně podala předmětné podání proti napadenému rozsudku svým jménem ve prospěch své dcery. M. P. nebyla podle zjištění Nejvyššího správního soudu ze spisu krajského soudu účastníkem předchozího řízení ani osobou na tomto řízení zúčastněnou, ani nejednala v zastoupení své dcery (žalobkyně). Nebyla proto ani osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti proti napadenému rozsudku ve smyslu § 102 s. ř. s. Nejvyšší správní soud by tak odmítl kasační stížnost i z důvodu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud podotýká, že M. P. není v dané věci ani osobou oprávněnou iniciovat kárné řízení proti jmenované soudkyni, a proto se tímto rozměrem jejího návrhu Nejvyšší správní soud nezabýval.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu